

POSICIONAMENT D'ESQUERRA SOBRE EL DRET DE LES DONES A INTERROMPRE LA GESTACIÓ

La IV Conferència Mundial sobre les Dones celebrada a Beijing el 1995 estableix que els drets sexuals i reproductius de les dones són part indissoluble dels drets humans. Els drets sexuals i reproductius de les dones són els següents:

- dret a la vida,
- dret a la igualtat i a estar lliures de tota discriminació,
- dret a la privacitat,
- dret a la llibertat i la seguretat,
- dret a optar a contraure matrimoni o no i a formar i planificar una família,
- dret a decidir si tenir o no tenir fills,
- dret a la protecció i a la cura de la salut,
- dret a gaudir del progrés científic,
- dret a la participació ciutadana,
- dret a no ser sotmesa a tortures ni maltractaments,
- dret a la llibertat de pensament.

És en aquest marc internacional, doncs, que Esquerra situa el seu posicionament en matèria d'interrupció voluntària de l'embaràs, ubicant els drets de les dones de decidir en el centre. Ara bé, incloure aquesta qüestió en el marc dels drets sexuals i reproductius de les dones aporta una visió molt més integral i àmplia, atès que cal fer incidència en la prevenció dels embarassos no desitjats i en l'educació afectiva i sexual inclosa en els currículums de l'ensenyament obligatori. Entenem que té poc sentit una regulació de l'IVE si no es té la voluntat política d'atendre aquestes necessitats.

Des d'Esquerra, enllaçant amb la branca feminista, optem per un avortament:

- Lliure, en què la lliure decisió de les dones sigui suficient.
- Gratuït, entès com una prestació sanitària inclosa en la cartera de la xarxa pública sanitària
- Fora del Codi Penal, ja que la regulació sobre la interrupció voluntària de l'embaràs s'ha de situar en l'àmbit de la salut pública i dels drets sexuals i reproductius de les dones, no en l'àmbit del Codi Penal. Únicament estaran penalitzats aquells avortaments que s'hauran practicat en contra de la voluntat de les dones.

Aquests posicionaments han de cristal·litzar, per Esquerra, en una nova llei de terminis ambiciosa, emparant-se també en les indicacions de les organitzacions internacionals. Així doncs, segons les consideracions de l'Organització Mundial de la Salut, a Esquerra advoquem es consideri la viabilitat fetal com a límit de la decisió voluntària de les dones; això és, 24 setmanes.

Més enllà d'aquest límit, però, l'avortament ha de poder-se realitzar en els casos en què es pot donar risc per a la salut física o psíquica de les dones o existeixin malformacions fetals greus.

Així mateix, la nova legislació de la IVE ha d'incloure, també, el suport als i a les professionals que la practiquen, i la regulació quant a l'objecció de consciència, tenint en compte que només s'hi podran emparar els i les professionals que participarien, directament, en la intervenció. Això, però, no ha de limitar el dret de les dones a poder interrompre l'embaràs en les condicions descrites anteriorment. Per altra banda, la confidencialitat ha de planar en tot moment tant per als i les professionals com per a les dones que sol·liciten la IVE.

Des d'Esquerra entenem que cal donar prioritat, sempre que sigui possible, a l'avortament farmacològic, atès que es considera menys traumàtic i menys invasiu per a les dones.

L'equilibri i l'equitat territorial ha d'estar prevista en aquesta nova regulació de les IVE, ja que totes les dones, sense cap discriminació, tampoc territorial, han de poder exercir aquest dret reconegut.

Esquerra promourà la modificació de la llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, per tal que les noies a partir de 16 anys puguin prestar el seu consentiment per a l'IVE. En l'actualitat, s'entén que els menors amb 16 anys tenen un grau de maduresa suficient que fa que puguin prestar el seu consentiment per a sotmetre's a una intervenció mèdica. Aquest criteri general només es trenca en els supòsits d'interrupció de l'embaràs, en que es requereix el consentiment dels representants legals. Esquerra, vol garantir el dret de la noia a partir de 16 anys a decidir sobre el seu propi cos, també en els supòsits en què ha de decidir sobre la seva maternitat.

Països Catalans, febrer de 2009